

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шерстюк Олександри Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
22 жовтня 2020 року
№ 233-3(І)/2020

Справа № 3-193/2020(467/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шерстюк Олександри Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася Шерстюк Олександра Павлівна з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) частини першу, другу статті 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до статті 303 Кодексу на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора: 1) бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, у неповерненні тимчасово вилученого майна згідно з вимогами статті 169 Кодексу, а також у нездійсненні інших процесуальних дій, які він зобов'язаний вчинити у визначений Кодексом строк, – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, володільцем тимчасово вилученого майна, іншою особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування; 2) рішення слідчого, дізнавача, прокурора про зупинення досудового розслідування – потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження; 3) рішення слідчого, дізнавача про закриття кримінального провадження – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником; 4) рішення прокурора про закриття кримінального провадження та/або провадження щодо юридичної особи – заявником, потерпілим, його представником чи законним представником, підозрюваним, його захисником чи законним представником, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження; 5) рішення прокурора, слідчого, дізнавача про відмову у визнанні потерпілим – особою, якій відмовлено у визнанні потерпілою; 6) рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора при застосуванні заходів безпеки – особами, до яких можуть бути застосовані заходи безпеки, передбачені законом; 7) рішення слідчого, дізнавача, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про

проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій – особою, якій відмовлено у задоволенні клопотання, її представником, законним представником чи захисником; 8) рішення слідчого, дізнавача, прокурора про зміну порядку досудового розслідування та продовження його згідно з правилами, передбаченими главою 39 Кодексу, – підозрюваним, його захисником чи законним представником, потерпілим, його представником чи законним представником; 9¹) рішення прокурора про відмову в задоволенні скарги на недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування – особою, якій відмовлено у задоволенні скарги, її представником, законним представником чи захисником; 10) повідомлення слідчого, дізнавача, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду із обвинувальним актом – підозрюваним, його захисником чи законним представником; 11) відмова слідчого, дізнавача, прокурора в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених пунктом 9¹ частини першої статті 284 Кодексу, – стороною захисту, іншою особою, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування, її представником (частина перша); скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314–316 Кодексу (частина друга).

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Шерстюк О.П. звернулася до Солом'янського районного суду міста Києва зі скаргою на бездіяльність уповноважених службових осіб Солом'янського управління поліції Головного управління національної поліції у місті Києві (далі – Управління поліції), в якій просила зобов'язати уповноважених осіб

Управління поліції внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості за її заявою про вчинення кримінального правопорушення, розпочати досудове розслідування та надати витяг із Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Слідчий суддя Солом'янського районного суду міста Києва ухвалою від 25 червня 2020 року скаргу Шерстюк О.П. задовольнив частково: зобов'язав службову особу Управління поліції, до компетенції якої входить внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про кримінальне правопорушення, зазначене у заяві Шерстюк О.П., у задоволенні іншої частини скарги відмовив.

Київський апеляційний суд ухвалою від 13 липня 2020 року скаргу Шерстюк О.П. на ухвалу слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва залишив без задоволення, а вказану ухвалу слідчого судді – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Кодексу не відповідають положенням частини першої статті 8, частин першої, другої статті 55, частини першої статті 64, частини третьої статті 124 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною,

зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Шерстюк О.П. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності частин першої, другої статті 303 Кодексу положенням частини першої статті 8, частин першої, другої статті 55, частини першої статті 64, частини третьої статті 124 Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, та законодавчим регулюванням оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого, дізнавача або прокурора під час досудового розслідування, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Шерстюк Олександри Павлівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, другої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**